

3 maart 2024 verkondiging

Schriftlezing: Matteüs 26:26-35

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

'Ik laat je nooit in de steek!' Dat zeg je als je er helemaal voor wilt gaan. Je houdt zielsveel van die ander en je belooft trouw tot in de dood. Je kunt je niet voorstellen dat het ooit anders zal zijn. En misschien heb je ook wel zo'n sterke overtuiging in je zorg voor iemand die kwetsbaar is. Je gehandicapte broer die altijd op je kan rekenen. Ik ken iemand die zo een politieke gevangene bijstaat en door roeien en ruiten gaat om er voor hem te zijn. Of die vrouw van Oosterfaantje van wie haar hele leven in het teken staat van hulp aan mensen die in armoede leven.

En misschien heb je ook wel zo'n drive voor het geloof... Of je hebt dat ooit gehad: liefde voor God, voor Jezus, voor het evangelie. Je hebt 'ja' gezegd en wist zeker dat je daar nooit achter terug zou gaan. 'I have decided to follow Jesus, no turning back!'

Geweldig als mensen zo vol ervoor gaan. En tegelijk denk je: Kun je dat waarmaken? Ook als het er echt op aan komt?

Vandaag horen we Petrus dit zeggen tegen Jezus: 'Ik laat U nooit in de steek!' Als je weet hoe het verhaal verder gaat, denk je: Beetje dimmen, Petrus...! Zeg geen dingen die je niet waar kunt maken! Je overschat jezelf. Maar het is natuurlijk ook geweldig hoe gedreven Petrus is. Hij gaat er echt helemaal voor! Daar kun je jaloers op zijn. Iemand die naar voren stapt en zegt: Ik blijf! Dat soort krachten hebben we nodig. Komt even het beeld van de weduwe van Navalny me voor ogen. Haar oproep om echt te gaan staan voor recht in Rusland, niet dat voorzichtige.

Laten we eens wat preciezer kijken naar dat gesprek tussen Petrus en Jezus.

Jezus zegt iets ernstigs, het is geladen:

*Jullie zullen Mij deze nacht allemaal afvallen,
want er staat geschreven
"Ik zal de herder doden
en de schapen van zijn kudde zullen uiteengedreven worden."
(Dat komt uit Zacharia 13:7)
Maar nadat Ik uit de dood ben opgewekt
zal Ik jullie voorgaan naar Galilea.*

Maar Petrus luistert helemaal niet, zo lijkt het. Al na de eerste zin 'jullie zullen me allemaal laten vallen deze nacht' begint het in hem te protesteren: "Nee, dat kan niet waar zijn. Dat zou ik nooit doen. Anderen misschien maar ik niet." Zo herkenbaar dat je maar half luistert, als iets je diept raakt. Je gaat aan de haal met een stukje van de boodschap en loopt weg bij die ander in plaats van bij hem te blijven.

Wat Jezus hier zegt, is verschrikkelijk. 'Ik ga sterven en jullie laten me alleen.' Die harde kern van de boodschap van het kruis, Jezus sterft alleen aan een kruis voor ons tot vergeving van zonden, daar blijf je je aan stoten. Het is een aanstoot, een skandalon. Iets waar je je aan ergert en waar je over valt, als door een valstrik. Je wilt niet dat Hij gedood wordt. Je wilt niet dat Hij zo voor ons de weg baant. Dat het onze shit is, waar Hij aan moet lijden. Je wilt niet dat Hij daarin alleen is. Je wilt op zijn minst bij Hem blijven. 'Ik laat U nooit in de steek!'

Maar heb je ook de hoop gehoord die in Jezus' woorden schuilt? Jezus' dood aan het kruis - moederziel alleen- is niet het laatste. Het gaat verder. Hij zal worden opgewekt, zegt Hij. En er zal een hereniging plaats vinden met die verstrooide kudde. Jezus zal hen voorgaan naar Galilea. Door de dood heen komt er een nieuw begin. Maar dat heeft Petrus niet gehoord. In zijn liefde voor Jezus en zijn drang om dichtbij hem te zijn gaat hij juist bij hem weg...

Petrus overschreeuwt Jezus. Zou hij niet ook zichzelf hebben overschreeuwd, dat stemmetje in hem wat zegt: 'Jezus heeft gelijk, ook jij gaat ervandoor...'? Wat doe je met zo'n vervelende stem die misschien wel gelijk heeft? Die onderdruk je krachtig. Je overschreeuwt hem.

Kan dat ook anders? Ja. Dat zie je kort hiervoor bij het pesachmaal. Jezus had gezegd: 'Eén van jullie gaat Mij verraden.' En dan staat er dat ze hier zeer bedroefd van werden en, de één na de ander, vroegen: 'Ik toch niet Heer?' Ze konden het zich blijkbaar allemaal voorstellen dat ze het misschien toch wél zouden zijn... Ze zagen onder ogen wie ze hoopten dat ze zouden zijn –trouwe leerlingen - maar ook wie ze misschien wel echt waren – bange kwetsbare mensen.

Terug naar Petrus: 'Ik laat U nooit in de steek!' Jezus maakt korte metten met die zelfoverschatting van Petrus. Keihard zegt Jezus tegen Petrus dat die Hem drie keer zal verloochenen nog voor de volgende ochtend. Dus Petrus zal Jezus niet een beetje afvallen of stilletjes afvallen, maar hardop welbewust tot drie keer toe zeggen 'Ik ken Hem niet.' En wel deze zelfde dag nog.

"Heer die mij ziet zoals ik ben, dieper dan ik mijzelf ooit ken, kent gij mij." Zou dat niet je reactie moeten zijn, Petrus?

Hij wordt op zijn plek gezet. Hij is niet de Redder van Jezus en zelfs niet degene die bij Jezus blijft in zijn lijden en sterven. Elke illusie over onszelf wordt ons afgenomen in het evangelie van het lijden. Jezus ging zijn weg alleen. En dat is voor ons het grootste struikelblok. Niemand kan de weg gaan die Hij ging. En zelfs bij Hem blijven op die weg kunnen we niet.

Maar nog dringen Jezus' woorden niet tot Petrus door. Hij gaat er nog een keer overheen: 'Al zou ik met U moeten sterven, verloochenen zal ik U nooit!'

Wat moet je met zo'n leerling? Zijn sleutels (vgl. Mt. 16:19) maar inleveren dan? Nee. De tijd zal het leren... Laat het maar gebeuren.

(les 1) Leerling van Jezus zijn is niet dat je alles al weet. Of dat je alles altijd goed doet. We zijn op weg, met Hem. Met vallen en opstaan. Met genante momenten en pijn, maar nooit zonder hoop, nooit zonder genade. Wat we meemaken op die weg, daar kunnen we van groeien, sterker worden.

(even tussendoor) Hoe gaat dat verder met Petrus? Het donker blijft om hem heen hangen. Hij zal Jezus verloochenen. En dan kraait de haan. Petrus beseft hoe hard hij gestruikeld is op de weg van Jezus. Hij huilt bittere tranen. Door die schade en schande heen ontdekt hij dat er toch een weg verder is. Het is genade dat hij een leerling van Jezus is, geen prestatie. 'Al zou ik met U moeten sterven...' hoorden we hem vandaag zeggen. En dat zal gebeuren: Petrus sterft als christen een marteldood. Maar nu nog niet. De tijd is daarvoor nog niet rijp.

Als leerling hoef je niet alles al te weten en te kunnen. En (les 2) Je doet er goed aan om te luisteren naar je Heer. Echt luisteren. Niet zoals Petrus, met een half woord denken dat je het weet. Luister naar het hele evangelie wat je hier in een notendop vindt. Het is niet alleen een verhaal van oordeel. "Jullie laten me in de steek, ik word gedood." We brengen op dit punt helemaal niets in. Maar ook een verhaal van een nieuw begin. "Ik ga jullie voor naar Galilea." We mogen verder met Hem. Niet omdat we het zo fantastisch gedaan hebben allemaal, maar omdat God met gewone mensen zijn kerk bouwt. Ieder van ons kan iets laten zien of voelen van Gods liefde en genade. We kunnen voor een ander de deuren naar God wijd open zetten. Daar is onze plek. Daar zijn wij aan zet.

Leren we hier nu ook bescheidenheid? Is les 3: hoe je grote mond!? Toon niet te veel ambitie? Zeg nooit: 'Ik laat je nooit in de steek' maar: Ik ga mijn best doen om bij je te blijven.... De passie een beetje temperen want dat hou je toch niet vol? Dat zou wel heel treurig zijn, zo'n indek-mentaliteit.... 'ik had toch gezegd dat ik niet zeker weet of...'

Nee. De passie is OK. Het is goed om je liefde te uiten en je geloof te belijden. Het is goed om ergens voor te gaan. Voor je huwelijk, voor een mens in nood, voor een betere wereld. 'Ik laat je nooit in de steek!'

Maar besef dat jij niet alles kan. Durf ook kwetsbaar te zijn. Overschreeuw niet die stem in je hart die soms zegt 'ik kan niet meer' Jij bent God niet, je bent een mens.

En besef dat je het niet alleen kan. In je eentje kan je geen huwelijk redden. En als je er wil zijn voor iemand die je nodig heeft, zoek bondgenoten. Denk niet dat jij beter ben dan de rest ('al laten ze u allemaal in de steek, ik niet').

Ik geloof dat je voor al die passie God nodig hebt. Als Bron van liefde. Als Bron van hoop, dat er altijd een weg verder is. Als Bron van genade, vergeving. Je wordt niet afgerekend op je fouten maar je mag verder, door het donker heen. God geeft je kracht, inspiratie om vol te houden.

We hebben mensen nodig die enthousiast zijn en vooraan durven staan. En die tegelijk weten van hun eigen kwetsbaarheid en van die Bron van alle liefde.

'Ik laat je nooit in de steek!' We gaan luisteren het lied 'Friends.' Het refrein kun je meezingen. 'Friends are friends forever, if the Lord 's the Lord of them.' Vrienden zijn vrienden voor altijd als je de Heer daarin mee laat doen.

Amen